

Nr 6/1964.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y -
r e l s e s framställning till Ålands lande-
ting med förslag till landskapslag angående
ändring av landskapslagen om fiske i landska-
pet Åland.

Rikets lag om fiske (FFS 503/51) har undergått ändring i vissa av-
seenden genom lag av den 10 januari 1964 (FFS 4/64). En del av dessa
ändringar beröra stadganden, som ha motsvarighet i den för landskapet
gällande landskapslagen den 8 augusti 1956 om fiske i landskapet Åland
(39/56), varför landskapsstyrelsen anser, att jämväl landskapslagen i
vissa avseenden borde ändras i överensstämmelse med de i riket företagna
ändringarna.

Särskild uppmärksamhet tilldraga sig härvid ändringarna i rikets
fiskelag i syfte att begränsa laxfisket. Under de senaste årtiondena
har vattenverk anlagts i de flesta laxförande älvar såväl i Sverige
som i Finland. Härigenom har laxens fortplantningsmöjligheter inom Öster-
sjöområdet väsentligt minskats. Samtidigt har laxfisket i Östersjön i
form av havsfiske blivit mer och mer intensivt. För att bibehålla lax-
stammen i Östersjön har man börjat med laxodling såväl i Finland som i
Sverige. I Sverige är denna verksamhet både omfattande och kostsam. Un-
der sådana omständigheter är det skäl att vidtaga åtgärder också för att
skydda fisken tills den nått en sådan storlek, som ger den det största
värdet. De nuvarande stadgandena om laxfisket medge emellertid fångst
och försäljning av smälax i alltför stor utsträckning.

Mellan Sverige, Danmark och Västtyskland har avtal träffats om sådan
revision av fiskelagstiftningen, att minimimåttet för lax ökas till 60
centimeter samt att vissa minimimått fastställas för nät och krokar, som
användas vid havsfisket. Från Finlands sida har man ställt sig positiv
till dessa strävanden och infört stadgandena i ovannämnda ändring av
fiskelagen.

Landskapsstyrelsen har tillsviðare icke mottagit någon hemställan om
ändring av landskapslagstiftningen i ovannämnt avseende. Då detta uppen-
barligen beror på förbiseende och då landskapsstyrelsen anser, att ock-
så landskapets fiskare böra iakttaga ovannämnda i fiskevårdssyfte till-
komna bestämmelser, har landskapsstyrelsen utarbetat ett förslag till
ändring av landskapslagen om fiske i landskapet Åland med beaktande jäm-
väl av ovannämnda bestämmelser.

Den 5 november 1963 framhöll Ålands Turistförening r.f. i en skrivel-
se till landskapsstyrelsen, att det år 1962 införda spinnfiskeförbudet
(16/62) har menlig inverkan på turismen såtillvida, att möjligheterna
att förlänga turistsäsongen försvåras. Föreningen anhöll därför om att

landskapsstyrelsen måtte taga under övervägande, om icke spinnfiskeförbudet kunde upphävas. Landskapsstyrelsen har i ärendet inhämtat Ålandsfiskarförbund r.f. benämnda förenings och Delegationens för Ålands lantmannagillens utlåtanden. Fiskarförbundet anser det vara skäl att iakttaga den största försiktighet vid exploatering av fisket i skärgården som turistattraktion och omfattar icke Turistföreningens synpunkter. Också Delegationen för Ålands lantmannagillens anser, att spinnfiskeförbudet borde bibehållas. Landskapsstyrelsen har för innevarande år dessutom beslutat, att allt fiske av gädda för avsalu under tiden 20 april - 15 juni skall förbjudas och romkläckningsanstaltens behov av gäddrom i stället tillgodoses med rom från fiske med landskapsstyrelsens storryssjor. Med hänsyn till de avgivna utlåtandena och med beaktande av, att spinnfiskeförbudet också torde ha en gynnsam verkan på sjöfågeln ostörda häckning i skärgården, anser landskapsstyrelsen, att spinnfiskeförbudet tillsvidare borde bibehållas.

Detaljmotivering.

10 §. Enligt gällande lag kan landskapsstyrelsen bevilja, den, som upprensar notvarp, ensamrätt till fiske under högst 20 år på platsen. Motsvarande stadgande i rikets lag (15 §) har kompletterats så, att ensamrätten icke skall omfatta användning av trål. Landskapsstyrelsen föreslår samma komplettering av landskapslagens stadgande. De i rikets svenska lagtext använda begreppen 'släpnot' och 'trål' torde vara synonyma och av dem är begreppet 'trål' det i landskapet använda.

15 §. Fiske med av väv förfärdigade redskap är enligt 3 punkten förbjudet. Stadgandet i rikets lag (22 §) har införts redan i 1902 års fiskeristadga på grund av ett enda under 1800-talet konstaterat fall, där skada åsamkades med sådant redskap. Stadgandet torde kunna uteslutas såsom obehövt.

17 §. Minimimått på nät bestämmas enligt gällande lag alternativt enligt avståndet mellan knutarna (maskstolpens längd) eller enligt antalet varv på 60 centimeter sträckt garn. Numera förekomma också nät, som icke äro knutna, varför regeln för bestämmande av nätmaskornas storlek borde ändras.

Gällande minimimått för laxnät är enligt stadgandet ett knutavstånd om 55 millimeter eller 11 varv på 60 centimeter sträckt garn. För drivgarn föreskrives efter den ovannämnda lagändringen i riket 85 millimeter medan för övriga laxnät gäller 55 millimeter. Begreppet 'drivgarn' synes icke vara fullt klart. I öppna havet fiskas lax med näten fritt drivande, någon gång med näten i ena ändan fästade vid en drivande båt. På svenska kusten förekommer dock, att näten i ena ändan fästas vid en

ankrad båt. I vartdera fallet äro näten flytande. Huruvida begreppet drivgarn skall anses omfatta också det senare fiskesättet är oklart. Nät med mindre maskstorlek än de vid fiske i öppna havet använda torde vara brukliga vid det senare fiskesättet. Då kustfiske av lax synes kunna idkas med framgång på ett flertal platser inom landskapet, anser landskapsstyrelsen, att gällande stadgande bör bibehållas. för kustfisket och att 'drivgarn' bör definieras så, att därmed avses nät, som icke äro fästade vid botten eller vid land.

Stadgandet i 3 mom. är förtydligat.

18 §. Rikets fiskelag har kompletterats med ett stadgande om att fiskredskap icke skall hållas på land på sådant sätt, att villebråd kan fastna eller fångas däri. Stadgandet överensstämmer med det i 43 § 3 mom. rikets jaktlag, vilket stadgande jämväl intagits i det av Landstinget antagna förslaget till ny jaktlag för landskapet. Ehuru samma rättsregel i allmänhet icke bör intagas i olika lagstiftningsakter, synes det i detta fall vara ändamålsenligt att införa stadgandet i fiskelagen.

18a §. Såsom redan ovan nämndes, har i riket införts ett nytt stadgande om minsta storleken på laxrevarnas krokar, bestämt så, att kortaste avståndet mellan krokens spets och skaft icke får understiga 19 millimeter. Ett sådant stadgande föreslås infört på denna plats.

Minimimåttet för maskvidden på katsor har i riket minskats från 35 till 25 millimeter (rikets 25 §). Det har konstaterats, att en mängd värdelös fisk fångas i insjöar i katsorna, om minimimåttet minskas, varför åtgärden anses vara ändamålsenlig ur fiskevårdssynpunkt. Då i landskapet insjöfisket saknar praktisk betydelse, anser landskapsstyrelsen en motsvarande ändring icke påkallad.

22 §. Det är förbjudet att under den tid, då visst fiskslag eller kräfta är fredad hålla sådant fiskredskap i vattnet, som är särskilt ägnat för fångst av det fiskslaget eller av kräfta. Detta stadgande har i riket kompletterats med ett förbud mot användning av för fångst av fredad fisk ägnat fiskredskap på lekplats för sådan fisk (33 §), då det visat sig, att ett tillägg till stadgandet är behövt. Landskapsstyrelsen föreslår samma tillägg till landskapslagen.

23 §. Med hänvisning till i 31 § föreslagen ändring föreslår landskapsstyrelsen, att stadgandet i 1 mom. omformuleras.

24 §. Kräftfångst är enligt gällande lag tillåten från och med den 21 juli till och med den 31 oktober. Det har visat sig att kräftfisket i praktiken ofta vidtager redan den 20 juli på kvällen, om icke de övervakande myndigheterna kunna förhindra det. Det vore av denna an-

ledning mera ändamålsenligt att fastställa tidpunkten till ett visst klockslag på morgonen. Landskapsstyrelsen föreslår därför, att fredningstiden skulle utgå den 20 juli klockan 20.00. Kräftfisket i våra insjöar är för närvarande alltför intensivt. En stor del av de fortplantningsdugliga kräftorna fångas varje år, vilket hindrar en förbättring av kräftstammen. Skulle fisketiden förkortas genom att förbudet mot fiske i slutet av året skulle börja tidigare, kunde en^{hel} del av de rombärande honorna sparas under den tid, då priset på kräfta redan gått ned. Landskapsstyrelsen föreslår därför, att fredningen skulle börja redan den 1 oktober.

31 §. Enligt gällande lag är minimimåttet för sådan fisk, som får fångas, bestämd enligt avståndet från käkspetsen till stjärtfenans mellersta strålar. Denna regel har varit gällande också i riket, där dock den aktuella lagändringen också medfört ändring i detta avseende sålunda, att bruttomått numera skall tillämpas. De fastställda minimimåtten ha med anledning härav ändrats samtidigt som minimimåttet för lax ytterligare höjts till 60 centimeter. Ändringen av mätregeln motiveras närmast av internationellt bruk. Då det torde vara till fördel för handeln med fiske, att mätregeln är densamma överallt, anser landskapsstyrelsen att denna ändring borde införas i landskapslagen. I stadgandet borde också det större minimimåttet för lax införas, då mindre lax icke borde föras i land.

Stadgandet i 31 § 1 mom. om att fångst av undermålig fisk är förbjuden kan icke anses i och för sig lyckat, då det uppenbarligen är omöjligt att helt undvika, att undermålig fisk eller fredad fisk går i lagliga fångstredskap. Det väsentliga bör i sådant fall vara, att oskadad sådan fisk åter utsläppes (26 och 32 §§) samt att sådan fisk icke får saluföras (71 § 1 mom.). Landskapsstyrelsen föreslår därför, att stadgandet ändras så, att fångst av undermålig fisk såvitt möjligt skall undvikas, vilken regel även står i konformitet med stadgandena i 17 och 22 §§.

I riket har jämväl 44 § i fiskelagen ändrats genom tillägg av ett nytt moment av följande lydelse: "I Östersjön, Bottniska viken och Finska viken skola alla med laxrev eller drivgarn erhållna undermåliga laxar ofördröjligen utsläppas i havet." I landskapslagens motsvarande 32 § stadgas, att oskadad undermålig fisk omedelbart skall utsläppas i vattnet. Då laxen ofta är skadad då den fångas, i synnerhet vid fångst med rev, synes det gällande stadgandet vara mera ändamålsenligt.

33 §. Kvarlämnande av pålar, störar och andra hjälpmedel efter det fiske slutförts kan försvåra fisket i vattnet eller annars vålla olägen-

het, varför ett förbud häremot ingår i gällande lag. I riket har motsvarande stadgande (45 §) kompletterats med ett nytt moment, enligt vilket kvarlämnande av fiskredskap och risvasar likaså skall vara förbjudet, då t.ex. en kvarlämnad katsa i onödan kan förgöra fisk och vålla besvär för framtida fiske. Landskapsstyrelsen föreslår, att samma komplettering införes i landskapslagen.

41 §. Då fiske bedrives på ett sätt, som äventyrar fiskstammens fortbestånd, kan landskapsstyrelsen utfärda förbud för innehavare av fiskerätt att använda sig av sin fiskerätt eller också inskränka fiskerätten. Sådant förbud kan utfärdas på högst tre års tid. I riket har motsvarande stadgande (53 §) ändrats så, att förbud kan utfärdas för tre år i sänder, då det har rätt ovisshet därom, huruvida förbudet i fall av behov kan förnyas. Ehuru dylika förbud tillsvidare icke kommit till användning i landskapet synes en komplettering av stadgandet vara lämplig.

43 §. Enligt gällande lag skall fiskelag bildas för samtliga samfäll-
da vatten. I riket är emellertid stadgat (56 § 5 mom.), att fiskelag icke behöver bildas, om det samfällda vattnet är av ringa betydelse. Enligt lagändringen av den 10 januari 1964 skall dock delägare, som är missnöjd med länsstyrelses förordnande om att fiskelag icke behöver bildas, vara berättigad att söka ändring i länsstyrelsens beslut.

Fiskelag har i stadgad ordning bildats i de flesta byar med samfällt vatten i landskapet, där vattenområdet är av större betydelse. Det synes dock obehövt, att bilda fiskelag i sådana byar, där vattenområdet har ringa utsträckning eller där fiske icke i nämnvärd mån kan idkas i förvärvssyfte. Landskapsstyrelsen anser därför, att ett stadgande motsvarande 56 § 5 mom. i rikets fiskelag borde införas.

55 §. Om användningen av samfällt vattenområde för vissa andra ändamål än fiske kan, såvitt icke vattenområdets delägare avtalat därom eller vattenområdet är underställt godemannaförvaltning, beslutas vid fiskelagsstämma. Stadgandet har i riket kompletterats med föreskrift, att också ärenden, som angå ersättning för område eller användning av område kunna handläggas vid fiskelagsstämma. Besluten äro gällande under en tid om högst fem år. Då fiskelaget jämväl kan besluta om jakträtten på vattenområde, har till stadgandet om tidsbegränsningen i sista meningen tillfogats förbehållet "försåvitt icke annorlunda är i lag stadgat". Ordet 'sjöfoder' har utbytt mot det vidsträcktare 'vattenväxter'.

59 §. Avtal om bildande av fiskevårdssammanslutning skall under fyra år efter det sammanslutningen grundades till sina väsentliga delar förbli oförändrat. Efter utgången av sagda tid må ändring göras genom avtal

medlemmarna emellan också om medlemmarnas röstetal och andel i sammanslutningens inkomster och utgifter. Detta stadgande har i riket (71 § 2 mom.) ändrats så, att ändring må ske också före utgången av fyraårsperioden, om densamma föranledes av ny medlems inträde i sammanslutningen. Då ändringen underlättar ny medlems inträde i sammanslutningen, borde densamma införas också i landskapslagen.

60 §. Då landskapsstyrelsen föreslår införande av en ny 60a § angående förfarandet i det fall, att fiskevårdssammanslutning icke kan fås till stånd på det i 60 § 1 mom. stadgade sättet, kan 2 mom. i sistnämnda paragraf upphävas såsom obehövt.

60a §. Då det i vissa fall kan ligga i allmänt intresse att fiskevårdssammanslutning inom visst område bildas, har i riket (72a §) intagits ett stadgande om, att initiativtagare till sådan sammanslutning kan, efter det vid för ändamålet sammankallat möte avtal om bildande om sammanslutning icke kunnat fås till stånd, hos länsstyrelsen anhålla om förordnande, att fiskevårdssammanslutning skall bildas för visst vattenområde. Det nya stadgandet innehåller dels förutsättningarna för länsstyrelsens beslut, dels föreskrifter om förfarandet vid sammanslutningens konstituerande och dels ett förtydligande om fiskerättens omfattning för delägare i sammanslutningen. Ett motsvarande stadgande borde i landskapslagen införas såsom 60a §.

62 §. Införandet av 60a § föranleder ändring av denna paragrafs 1 mom.

67 §. Stadgandet om fiskelags rätt att utträda ur fiskevårdssammanslutning bör efter införandet av 60a § kompletteras.

68 §. Stadgandet om fiskevårdssammanslutnings upplösning har förtydligats och kompletterats med anledning av införandet av 60a §.

70 §. Beslutanderätten inom fiskelag kan överföras till fiskevårdssammanslutning antingen vid sammanslutningens bildande eller genom senare avtal. Paragrafen borde med hänsyn härtill förtydligas såsom skett i riket (82 §).

71 §. Landskapsstyrelsen föreslår, att stadgandet i 1 mom. förtydligas så, att allt hållande i förråd av undermålig eller fredad fisk är förbjudet medan transport av fisk är förbjuden endast om det sker i försäljningssyfte. I 2 mom. borde tiden om sex dagar, under vilken förråd av före fredningstiden fångad fisk får avyttras, förkortas till tre dagar.

72 §. I rikets fiskelag har införts ett förbud mot import av sådan fisk- eller kräftart eller befruktad rom, som icke tidigare förekommer i vilt tillstånd i landet, såvitt importen sker för inplantering i na-

turliga vattendrag. Lantbruksministeriet kan bevilja tillstånd för sådan import.

I landskapet experimenteras för närvarande med inplantering av främmande fiskarter och en import av gäddyngel är planerad innevarande år. Då sådant införande till landskapet borde vara ställt under landskapsstyrelsens övervakning, föreslås att tillstånd av landskapsstyrelsen borde införskaffas före inplanteringen också i det fall, att fisk, kräfta eller rom anskaffats från riket.

74 §. Landskapsstyrelsen har rätt att utfärda förbud mot forsling, hållande i förråd, saluförande, införsel till och utförsel från landskapet av fisk och kräftor, då det är nödigt till förebyggande av smittsam fisk- eller kräftsjukdoms spridning. Sådant förbud kan också i vissa fall vara av behovet för skyddande av fisk- eller kräftstammen inom visst vattenområde. Rikets fiskelag (90 §) har därför kompletterats i detta avseende och landskapsstyrelsen anser en sådan ändring av landskapslagen av behovet.

76 §. I rikets lag har 98 § kompletterats med ett stadgande om, vid vilken domstol fiskevakt skall avlägga ed. Ett stadgande härom borde införas i landskapslagen på denna plats.

84 §. Det inträffar ibland, att främmande fiskredskap tillvaratagas i fiskevatten och överlämnas till polismyndigheterna. Ofta kan det i sådana fall visa sig omöjligt att utreda, vem som är fiskredskapens ägare. Polismyndigheten blir då tvungen att förvara redskapen under minst tio års tid, vilket medför olägenhet. För att undvika detta har rikets lag (103 §) ändrats så, att sådana fiskredskap får försäljas efter ett år, om kännedom om ägaren icke därförinnan kunnat erhållas. Influtna medel tillfalla statsverket. Samma komplettering borde införas i landskapslagen.

87 §. Utmärkning av fiskeredskap i saltsjön sker för närvarande med mörk, styv flagga minst halvannan meter ovan vattenytan. En styv flagga är opraktisk för detta ändamål, och mörk färg är icke alltid att föredraga. I riket har därför detta stadgande ändrats så, att endast flaggans mått och höjd över vattnet äro angivna. Då landskapet icke har lagstiftningsbehörighet i detta avseende, måste landskapslagens stadgande ändras.

Slutstadgandet. De förordnanden och beslut, som utfärdats enligt gällande lag, böra förbli i kraft även om lagändringen skulle föranleda ändring av dem, intill dess sådan ändring i vederbörlig ordning skett.

Vid ändring av en författning har Landstinget numera övergått till

att i allmänhet endast det ändrade momentet införes i lagen, varigenom kollationering med tidigare gällande stadgande underlättas och lagändringens text koncentreras. I vissa fall kan dock oklarhet följa av ett sådant förfarande, t.ex. då ett nytt moment införes i en tidigare paragraf, antingen mellan tidigare gällande moment eller efter dem. För att undvika sådan oklarhet förfäres i Svensk författningssamling så, att de tidigare gällande momenten markeras med transumering, varvid det nya momentets placering blir klar och lagens ingress kan förenklas. Ett annat sätt att förtydliga lagtexten i detta avseende vore, att i lagändringen införa momentets nummer. Då momenten likväl endast undantagsvis blivit numrerade i lagtext, synes detta förfarande icke lämpligt i andra fall. Landskapsstyrelsen har därför stannat för det i Svensk författningssamling tillämpade förfarandet.

Med hänvisning till det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om fiske i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 10, 15, 17, 18, 22-24, 31, 33, 41, 43, 55, 59, 60, 62, 67, 68, 70-72, 74, 76, 84 och 87 §§ landskapslagen den 8 augusti 1956 om fiske i landskapet Åland (39/56), 23 § sådan den lyder i landskapslagen den 12 april 1962 (17/62) samt fogas till lagen nya 18a och 60a §§ såsom följer:

10 §.

Den, som - - - - - tjuugo år.

Ensamrätt, som avses i 1 mom. må icke beviljas för användning av trål.

15 §.

Vid fiske får ej användas:

- 1) sprängämnen, skjutvapen - - - - - elektrisk ström;
- 2) fisken enbart - - - - - tillstånd därtill;
- 3) tätare garnredskap än vad i 17 § angives;
- 4) ryssja, katsa - - - - - skäl föreligga;
- 5) sådana föremål - - - - - undantag; samt
- 6) öppen eld - - - - - locka fisken.

17 §.

I redskap av garn skall minsta avståndet mellan knutarna eller garnkorsen, beräknat från dessas mittpunkt och då redskapet är vått och garnet utsträckt men ej spänt, utgöra:

- 1) för fångst - - - - - sträckt garn;
- 2) för fångst - - - - - sträckt garn;

3) för fångst av lax och laxöring 55 millimeter eller 11 varv på 60 centimeter sträckt garn, i nät, som icke äro fästade i botten eller i land (drivgarn), för fångst av lax dock 85 millimeter; samt

4) för fångst - - - - - tjugonummers bomullsgarn.

I ryssja - - - - - sträckt garn.

Bestämmelserna i 1 mom. avse ej ålryssja, håv- eller garnredskap, varmed fisk upphämtas ur fiskbragd eller fiskodlingsdamm, ej heller redskap, som uteslutande användes för fångst av agnfisk eller gärs. Nät, som brukas för sådant ändamål, får dock ej hava större höjd än 125 centimeter.

Skall strömming - - - - - 8 millimeter.

I fjällfiskryssja - - - - - av ryssjan.

Redskap av - - - - - som möjligt.

18 §.

I katsa - - - - - 150 millimeter.

Mjärde av - - - - - och kräfta.

Katsas eller ryssjas ingångsöppning skall ovan vattenytan städse hållas tillsuten, ej heller må fiskredskap hållas på land på sådant sätt, att villebråd kan fastna eller fångas däri.

18a §.

Kortaste avståndet mellan spetsen och skaftet i krokar på drivlinor och fasta linor för fångst av lax må ej understiga 19 millimeter.

22 §.

Under den tid, då visst fiskslag eller kräfta är fredad, må ej redskap, särskilt ägnat för fångst av sådant fiskslag eller kräfta hållas utsatt i fiskevatten, ej heller må på lekplats för fredad fisk användas för fångst av detta fiskslag ägnat fångstredskap.

23 §.

Gösen är fredad från och med den 16 maj till och med den 20 juni.

Spinnfiske samt - - - - - nämnda förbud.

På ort - - - - - 25 juni.

24 §.

Kräftan är fredad och fångst av densamma förbjuden från och med den 1 oktober till den 20 juli klockan 20.00.

31 §.

Fångst av undermålig fisk bör såvitt möjligt undvikas. Fisk anses som undermålig, om den icke fyller nedannämnda mått från käkspetsen till ändan av stjärtfenan:

lax 60 centimeter;

laxöring 50 centimeter;

Gädda 42 centimeter;
 gös 37 centimeter;
 braxen 40 centimeter; samt
 sik 30 centimeter.

Likaså är - - - - - mellersta flik.

33 §.

Efter slutfört - - - - - från vattnet.

Vad i 1 mom. är stadgat, gäller även fångstredskap och sådana ris-
 vasar, vilka kunna försvåra fisket eller eljest vålla olägenhet.

41 §.

Innehavare av - - - - - fortbestånd tryggas.

Bedriver innehavare av fiskerätt fiske eller kräftfångst på sätt,
 som äventyrar fisk- eller kräftstammens fortbestånd, eller tillåter
 fiskelag användning av fångstredskap i alltför stort antal i samfällt
 fiskevatten, må landskapsstyrelsen förbjuda innehavare av fiskerätt
 att tillsvida, under högst tre år i sänder, använda sig av sin fiske-
 rätt eller ock förordna om fiskerättens inskränkning. Lag samma vare,
 där andra föreskrifter för fiskets ordnande i samfällt fiskevatten
 icke iakttagas eller där av behovet påkallad fiskevårdssammanslutning
 ej kan fås till stånd, så ock där innehavare av fiskerätt i vatten, som
 står i förbindelse med annans fiskevatten, bedriver fiske på sådant
 sätt, att det länder annans fiske till uppenbar skada eller utgör hin-
 der för annans åtgärder för det gemensamma fiskbeståndets bibehållande
 eller ökande i vattendrag, där vardera innehar fiskerätt. Förbudet må
 förordnas att gälla varje fiskerättsinnehavare, som är vållande till
 att fisket icke ordnas på sätt i denna lag åsyftas.

Innan sådant - - - - - i saken.

Förbud, som - - - - - kommunens anslagstavla.

43 §.

Delägare i - - - - - ett fiskelag.

Ägare till - - - - - särskilt stadgat.

Fiskelaget åligger - - - - - icke äventyras.

I sådant - - - - - landskapsstyrelsens granskning.

Då samfällt fiskevatten är av ringa betydelse eller annat vägande
 skäl föreligger, äger landskapsstyrelsen rätt att fritaga delägarna
 från skyldighet att ordna fiskelagets verksamhet. Delägare må söka
 ändring i landskapsstyrelsens beslut.

55 §.

Hava icke delägarna i samfällt vattenområde överenskommit eller i
 den ordning, som stadgas i lagen om vissa samfälligheter och därmed

jämförliga gemensamma förmåner (FFS 204/40), fattat beslut om vattenområdes nyttjande för annat ändamål än fiske och har vattenområdet ej heller underkastats godemannaförvaltning, må delägarna vid fiskelagsstämma besluta i angelägenheter, vilka angå upptagande av sten, lera, sand, malm eller annat dylikt från vattenområdet, vattenområdes utarrendering till flottnings-, upplagrings- eller annat ändamål, jakt och insamling av vattenväxter på detsamma samt tillvaratagande av därstädes anträffat trävirke eller annat gods ävensom annan användning av området samt ersättning för området eller för användning av detsamma. Beslutet, beträffande vilket i tillämpliga delar är gällande, vad om fiskelags beslut är stadgat, må likväl icke avse längre tid än fem år, försåvitt icke annorstädes i lag är annorlunda stadgat.

59 §.

Avtal om - - - - - anses erforderliga.

I medlemmarnas röstetal och andel i sammanslutningens inkomster och utgifter må ändring senare göras medelst skriftligt avtal medlemmarna emellan. Ändring må dock ej göras, förrän fyra år förflutit sedan sammanslutningen grundades, såframt icke ändringen föranledes av ny medlems inträde i sammanslutningen.

60 §.

Sedan avtal - - - - - 59 § överenskommits.

60a §.

Har överenskommelse om grundande av fiskevårdssammanslutning icke kunnat träffas vid ett för ändamålet sammankallat möte, är initiativtagaren berättigad att därom underrätta landskapsstyrelsen. Landskapsstyrelsen har, sedan den berett vederbörande organiserade fiskelag tillfälle att bli hörda, befogenhet att förordna, att fiskevårdssammanslutning skall grundas för visst vattenområde, därest det enligt denna lag bör anses påkallat.

I beslut om grundande av fiskevårdssammanslutning skall landskapsstyrelsen även förordna förrättningsman för att sammankalla möte av representanter för fiskelagen, samt fastställa röstetal och andel i sammanslutning för varje fiskelag enligt dess vattenområde, och skall landskapsstyrelsens beslut till denna del lända till efterrättelse, försåvitt medlemmarna icke om röstetal och andelar i sammanslutningen annorlunda överenskomma. Vid fiskelagens representantmöte skola antagas stadgar för sammanslutningen och fattas övriga i 59 och 60 §§ avsedda beslut. Är icke fiskelag, som är medlem i sammanslutningen, organiserat, skall meddelande om mötet tillställas någon av delägarna, och delas fiskelagets röstetal jämnt mellan de närvarande delägarna i fiskelaget.

-12-

Grundande av fiskevårdssammanslutning på sätt i 1 och 2 mom. är stadgat berättigar icke delägare i fiskelag, som är medlem i sammanslutningen, att bedriva fiske på annat område än det, där han jämlikt 1 kap. har fiskerätt, försåvitt icke vederbörande fiskelag annorlunda överenskomma.

62 §.

Representant för fiskelag tillkommer inom delegationen för fiskevårdssammanslutningen det röstetal fiskelaget enligt 59 eller 60a § är tillerkänt. Har fiskelag utsett flera representanter i delegationen skall fiskelagets röstetal fördelas lika mellan de i delegationen för tillfället tillstädesvarande representanterna.

Ej må - - - - - av fullmakt.

67 §.

Fiskelag äger - - - - - följande kalenderåret.

Uppsägning må - - - - - sammanslutningen grundades.

Har sammanslutning grundats på sätt i 60a § är stadgat, bör för utträde utverkas tillstånd av landskapsstyrelsen.

68 §.

Besluter delegationen att fiskevårdssammanslutningen skall upphöra, skall sammanslutningens hopbragta egendom skiftas mellan medlemmarna enligt ensars andel i sammanslutningen. Medlem, som tidigare utträtt, skall erhålla den andel han då innehade.

Har sammanslutningen grundats på sätt i 60a § är stadgat, bör tillstånd till verksamhetens avslutande utverkas av landskapsstyrelsen.

70 §.

Vad i 50 § 2 mom. och 52 § är stadgat om fiskelag, skall äga motsvarande tillämpning på fiskevårdssammanslutning, därest beslutanderätten i frågor angående bedrivande av fiske på fiskelagets område vid bildandet av fiskevårdssammanslutningen eller enligt senare avtal mellan medlemmarna i sammanslutningen övergått från fiskelaget till fiskevårdssammanslutningen.

71 §.

Fredad fisk eller kräfta under dess fredningstid eller undermålig kräfta och undermåliga exemplar av fisk, skyddad av minimimått, må ej hållas i förråd eller för försäljning transporteras, säljas, köpas eller mot betalning serveras, med undantag av

- 1) fisk eller - - - - - undermåliga exemplar;
- 2) i fiskodlingsdamm - - - - - kräfta; samt
- 3) fisk eller - - - - - beviljat tillstånd.

Innehar någon vid ingången av fredningstid för fisk eller kräfta

-13-

förråd därav, som tidigare blivit lagligen fångat, vare berättigad att innehava, forsla och salubjuda detta förråd under de tre första dygnen av fredningstiden eller, där förrådet utgöres av i frysinnrättning förvarad fisk, under hela fredningstiden.

Den, som - - - - - rätt därtill.

72 §.

Utom för - - - - - härfor erhållits.

Förekommer icke fisk- eller kräftart i landskapet i vilt tillstånd, är införsel av denna eller av befruktad rom av den i och för inplantering i naturliga vattendrag tillåten endast med landskapsstyrelsens tillstånd.

74 §.

Landskapsstyrelsen äger - - - - - och handel.

Till förebyggande av smittsamma fisk- och kräftsjukdomars spridning eller för bevarande av fisk- eller kräftbeståndet må landskapsstyrelsen för viss tid eller tillsvidare förbjuda eller inskränka forsling, hållande i förråd, salubjudande samt införsel till och utförsel från landskapet av fisk och kräftor eller flyttning från en ort till en annan av beten och redskap, som använts till fångst, förvaring eller forsling av desamma.

8 kap.

Särskilda stadganden.

76 §.

Där innehavare - - - - - om fiske.

Önskar kommun, fiskevårdssammanslutning, fiskelag eller delägare i sådant, ägare av delat fiskevatten eller den, som arrenderat fiskevatten, tillsätta edsvuren fiskevakt, avlägger vakten föreskriven ed vid den allmänna under rätt, inom vars domkrets han har sitt verksamhetsområde, eller del av detta eller bo och hemvist.

84 §.

Vad genom - - - - - tillfalla statsverket.

Olovlig transport - - - - - tillfalla statsverket.

Förbudna fångstredskap - - - - - fiske obrukbara.

Saknas kännedom om ägare till egendom, som med stöd av denna lag lämnats till polismyndighet för förvaring eller som av myndighet tagits i beslag, och får ej polismyndigheten om honom kännedom inom ett år, må egendomen på åtgärd av myndigheten säljas, försåvitt den icke med stöd av 3 mom. skall förstöras. Vid försäljningen influtna medel tillfalla staten.

87 §.

någon

Ej må/med farkost överfara utanför allmän farled utlagt fiskerskap, som utvisas av tydligt märke. Såsom sådant märke anses i salt-sjön kvadratformig flagga, ej understigande trettio centimeter i bredd och höjd, som är fäst i ändan på stång, vilken skjuter upp minst halvannan meter ovan vattenytan eller annat lika högt fäst och tydligt synligt märke, samt i annat vatten stång, uppstigande minst en meter ovan vattenytan. Om märken, som böra användas under mörker, är särskilt stadgat.

Virkesflotte eller - - - - - är oundvikligt.

Angående de - - - - - särskilt stadgat.

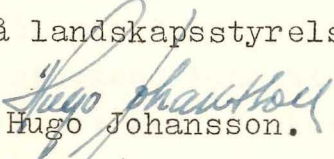
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1965.

Med stöd av landskapslagen om fiske i landskapet Åland utfärdade beslut och föreskrifter lända dock utan hinder av denna lag fortfarande till efterrättelse, tills de i behörig ordning ändras eller upphävas eller deras giltighetstid eljest utgår.

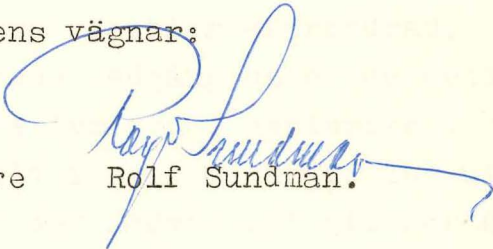
Sådant drivgarn för fångst av lax, som bevisligen anskaffats före denna lags ikraftträdande och vars maskvidd ej fyller det i 17 § stadgade måttet, må dock fortfarande användas under fem års tid med iakttagande för övrigt av stadgandena i denna lag. Likaså må sådan laxlina, i vars krokar kortaste avståndet mellan spetsen och skaftet understiger det i 18a § stadgade måttet, fortfarande användas under tre års tid.

Mariehamn, den 27 februari 1964.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd Hugo Johansson.

Lagberedningssekreterare

 Rolf Sundman.